

[A. Svensson.]

sønderjyske Befolknings Skyld; man skal ogsaa gøre det for Danmarks Fremtids Skyld. Herom vil jeg gerne sige nogle Ord, før jeg gaar over til at fremsætte nogle rent praktiske Bemærkninger om det af os forelagte Lovforslag om Nedsættelse af et sønderjysk Udvalg.

Vi maa nemlig ikke tage fejl af, at overmægtige økonomiske Vanskeligheder uvægerligt vil modvirke en nationalt tilfredsstillende Udvikling i vort Grænseland. For den danske Befolknings Vedkommende er Forholdet det, at den økonomiske Misère har hensat den i en Slags national Svaghedstilstand, som det er af vital Interesse at faa den udfriet af snarest muligt. Det er meget let forklarligt, at det er saadan, thi den Kamp, den danske Grænsebefolkning staar i, kræver nu engang et Overskud af Kraft, og dette Overskud er Befolkningen ikke i Besiddelse af for Tiden. Naar Tankerne skal kredse alt for meget om Akkord, om Tvangsauktion eller om det daglige Udkomme, bliver der for lidt tilovers til et af den rette Friskhed og Frejdhed baaret nationalt Arbejde.

Hvad den tysksindede Befolkning angaar, vil den have svært ved at falde til Ro og finde sit faste Leje inden for den danske Stats Grænser, naar den atter og atter skal overvældes af bitre økonomiske Besværligheder. Oppositionen mod det danske Styre vokser, Blikket vendes igen mod Syd, og Grænserevisionskravet træder mere i Forgrunden, end det ellers vilde være Tilfældet.

Jeg vender mig derefter til den tredje Kategori af Nordslesvigere, som vi paa ingen Maade maa overse i denne Forbindelse. Man har undertiden kaldt dem „det tredje Slesvig“; det mere populære Navn er de „blakkede“, de, der hverken er afgjort dansk- eller tysksindede. Lad mig indskyde, at vi i Aarene før Krigen næppe i tilstrækkelig Grad har haft vor Opmærksomhed henvendt paa disse Kredse i den sønderjyske Befolkning; vi har utvivlsomt ogsaa undertiden bedømt dem mere uretfærdigt, end vi har Lov til.

Det er Mennesker med en folkeligt set begrænset Synskreds, men nær forbundne med Hjemstavnen. Disse saakaldte „blakkede“ findes særlig i det sydlige Grænse-

omraade, det vil sige i Omraadet mellem Grænsen og en Linie fra Aabenraa til Løgumkloster. Afdøde Redaktør Lebeck, der en Tid var Medlem af dette høje Ting, anvendte sine sidste Aar til Studier af dette specielle Grænseomraade, og Frugten var en lille Pjece „Vor nationale Arbejdsmark“, som det er overmaade lærerigt at fordybe sig i. Forfatteren har bl. a. foretaget en Række Beregninger over Svingningerne i Stemmetallene lige fra de første Valg efter 1864 til de første Valg efter Genforeningen 1920. Paa Grundlag heraf fastslaar han, at naar, beregnet efter Stemmeantallet, en Femtedel af Befolkningen i dette særlige Omraade i Tyveaaret 1871—93 gaar fra dansk over til tysk Side og denne Bevægelse endnu i 1912, det sidste tyske Valg før Krigen, drager over en Fjerdedel af Befolkningen med sig, medens fra 1919 til 1924 en Trediedel foretager den modgaaende Bevægelse, fra tysk Side over til os, saa er det i begge Perioder den mobile Del af Befolkningen, der skifter Plads, den Del, der hverken er fast forankret i dansk eller i tysk Sindelag. Lebeck skriver yderligere om dette det egentlige Overgangs-omraade mellem dansk og tysk, at det nationale Problem, vi har liggende ved vor Sydgrænse, ingenlunde er let, snarere svære, end man har tænkt sig det, hvorefter han fortsætter, og det er næsten, som om han forudsiger den kommende Udvikling — jeg beder om den højtærede Formands Tilsladelse til endnu et kort Citat:

„Alt som Tyskland atter rejser sig økonomisk og folkeligt, og alt som den i Grænseomraadet stærke Tyskhed faar sig organiseret, vil vi faa at føle, hvor meget der endnu er at gøre. Et stort Lyspunkt er det, at ogsaa den tysk sindede Grænsebefolknings Modersmaal ganske overvejende er dansk. Spørgsmaalet er ikke større end, at det kan løses, naar vi gør vore Ting, som vi kan og bør. Men uden denne Forudsætning gaar det heller ikke. Der vil alligevel løbe meget Vand i Stranden, inden de indre Baand mellem os og betydelige Dele af Grænsebefolkningen er tvundne saa stærke, at vi med Tryghed kan gaa ud fra, at den med hele sit Hjerte vil være hos os i de Modgangstider, som et Folk under Livets skiftende Kaar altid maa regne med.“

Jeg kan i et og alt underskrive disse